

Coast to Coast 2008

Her følger hvordan jeg og mine kolleger fra ACK 91 oplevede turen.

På tidspunkt en tur i "helvede", til tider en rigtig skøn oplevelse.

skrevet af Kjeld Jacobsen

På turen deltog fra ACK91 Jørgen Severin, Bent Andersen, Knud Iversen, Nicolaj Schmidt, Hans Chr. Nielsen (HC.) og Kjeld Jacobsen.

Cyklerne var blevet transporteret forlods med cykeltrailer til lufthavnen og for første gang var turen arrangeret således at vi blev fløjet til Girona, Spanien, dejlig måde at komme frem på. Jørgen havde flyskræk, og bad til vorherre et par gange før vi lettede.

DAG 1 14. september

Vi tog hjemmefra ved 5,30 tiden søndag morgen den 14. sept. Rundstykker i bilen undervejs til lufthavnen i Tirstrup. Landede i Girona lufthavn over middag.

I alt 45 deltagere steg forventning fyldte ud af flyet (28 graders varme). Efter kort tid besteg vi cyklede og den første tur var på 57 km med 660 højdemeter til byen Olot i Spanien. En virkelig god start på turen, hvor pulsen et par gange blev sat på prøve, men vi var endnu ikke stødt på de rigtig høje bjerge.

Vi blev om aftenen af turlederen Jens Kasler orienteret om turen på dag 2. Og hvilken dag ville vente os, den hårdeste dag på turen (og os som troede at den hårdeste dag ville være dagen med opstigning til Col de Tourmelet). Man var ikke klar over hvor mange højdemeter vi ville blive udsat for, idet man ikke havde gennemkørt ruten før. (Det var virkelig svært at falde i søvn, med tanken om hvad der ventede os dagen efter.

DAG 2 15. september

Vi kæmpede os i dagens løb gennem den ene opstigning efter den anden, indtil muren, opstigning til Port d'Envalira i 2407 meter højde. En opstigning på 32 km.

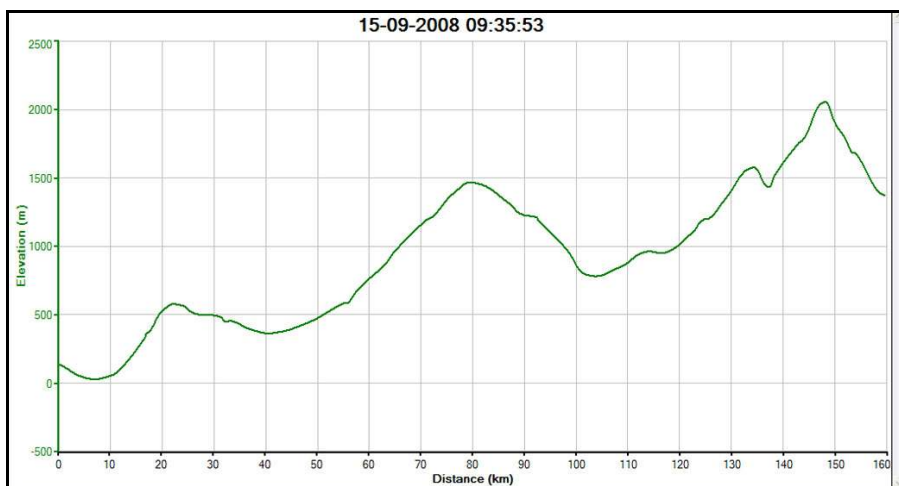
Cykelhjælmen var taget af, kun et svedband på panden, cykeltrøjen var lynet op, og man slæbte sig km. for km. mod toppen med en hastighed af ca. 8 -12 km. i timen.

Her min egen oplevelse af de sidste 3 km. mod toppen.

Klokken var nu 18 og temperaturen faldt stærkt fra at have kørt i 30 grader var denne nu nede omkring 4 grader. Følgevojen kørte dem der var 5-6 km. bagud op til toppen, idet de ellers ville komme ind når det var blevet mørkt eller ikke havde flere kræfter tilbage.

2 km. før toppen kom følgebilen forbi og spurgte om jeg stadig var ved godt mod. Trods at jeg var kold og nedslidt, ville jeg nå til toppen, jeg fik udleveret hans køretøjer (så jeg nu kørte for Allerød) og godt for det, for efter en km passerede jeg ind i skyerne og kunne ikke se 5 meter frem for mig, det var hundekoldt, men med kun 1 km til toppen var modet kommet tilbage.

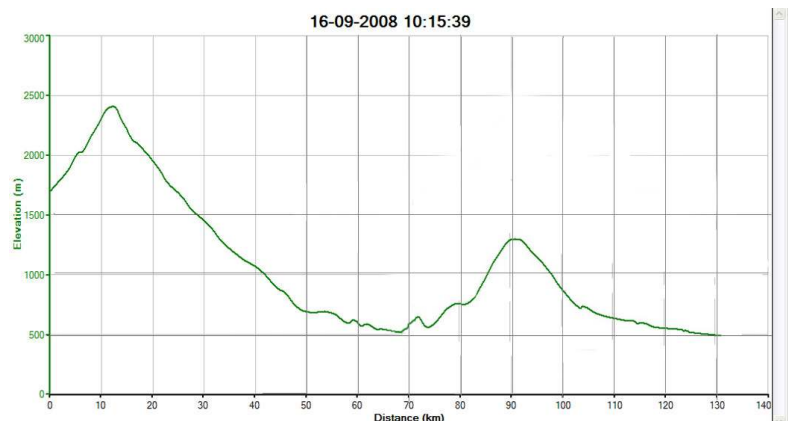
Herefter 13 km. nedkørsel, i et varmt bad og den strengeste dag i min (cykelkarriere) var passeret, 160 km. 3200 højdemeter.

DAG3

16. september

Nedkørslen dagen i forvejen på 13 km, måtte bestiges som første led på denne dag. Vi var nogle stykker der startede 20 min. før, for det er et "helvede" at starte med en så stor opstigning fra start på dagen. Herefter 52 km. nedkørsel, der blevet foretaget flere stop undervejs ned, idet man bliver ekstrem øm i fingrene, ja hele kroppen, idet man skal koncentrere sig hele tiden, og det var meget ujævnt terræn og med 45-60 km. i timen, er der nødvendig med at holde øje med svingene, så nedbremsning kan finde sted forinden svinget starter, eller det kan ende katastrofal. Dagens etape var 133 km. med 1600 højdemeter (ren afslapningsdag - uha) Om aftenen, en godt glas vin eller 2. Dejlig middag og så ellers i seng.

DAG 4 17. september

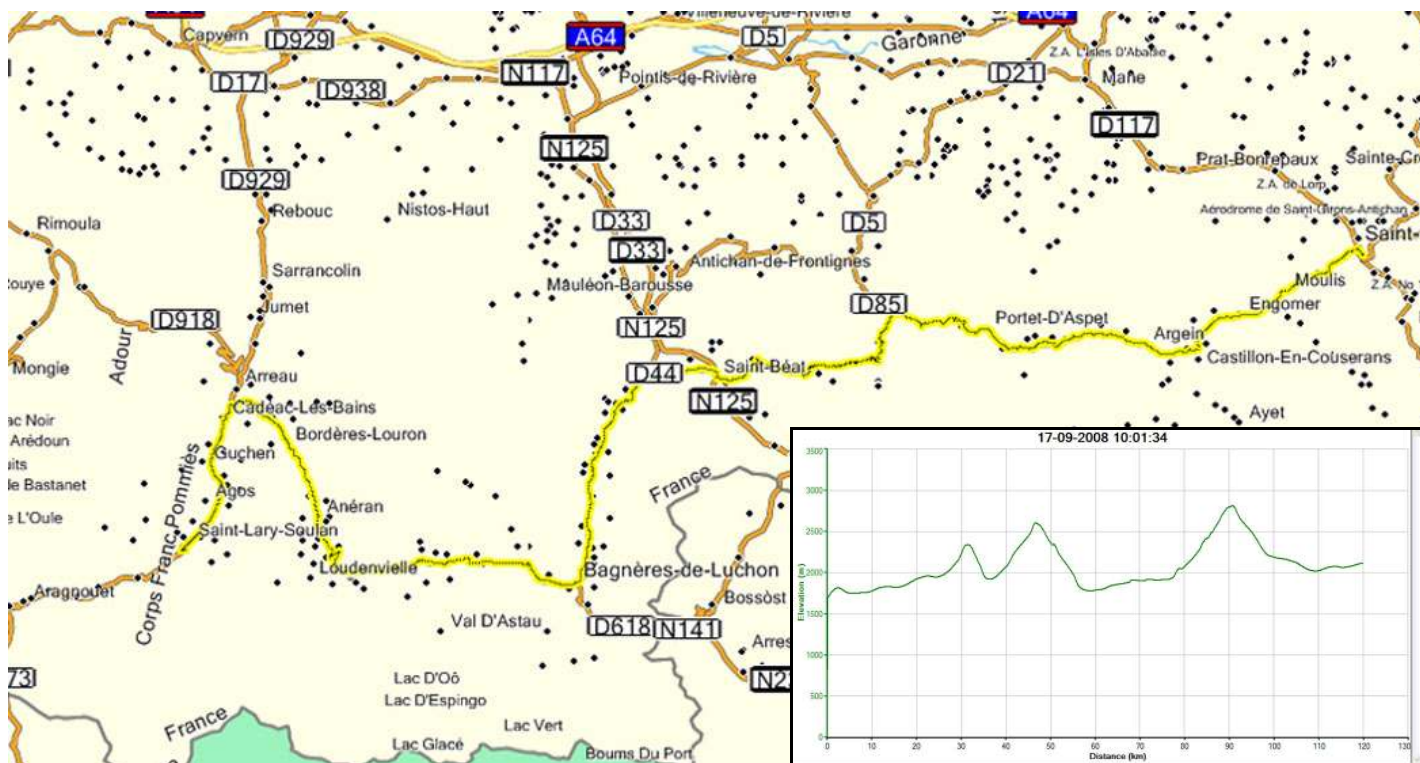
(kun 3 bjerge skulle bestiges) 2650 højdemeter og 125 km.

Alle 3 bjerge legendariske Tour de France etaper. Col de Potel d'Aspet, derefter Col de Mente og den sidste Col de Peyresourde.

Hvilke bjerge, man blev presset til det yderste, og på tidspunkter ønskede man at smide cyklen ud over skrænten og 100 meter ned, og aldrig sætte sig på den igen.

Den sidste stigning var en ren overlevelse, og hjernen er ikke helt klar på nedkørslen og man må hele tiden tage sig i ikke at køre for stærkt nedad. På denne etape måtte HC. kapitulere på det sidste bjerg, han havde ikke flere reserver tilbage, benene var som bly. Men vi fik pandekager på toppen.

Hjemkommet til hotellet kunne Jens Kasler berette om at han måtte indrømme at det bliver den hårdeste Coast to Coast der nogen sinde var kørt.

DAG 5 18. september

St Lary-Argeles Gasost 90 km. 2500 højdemeter,
Dagen hvor vi skal bestige Col de Tourmelet.

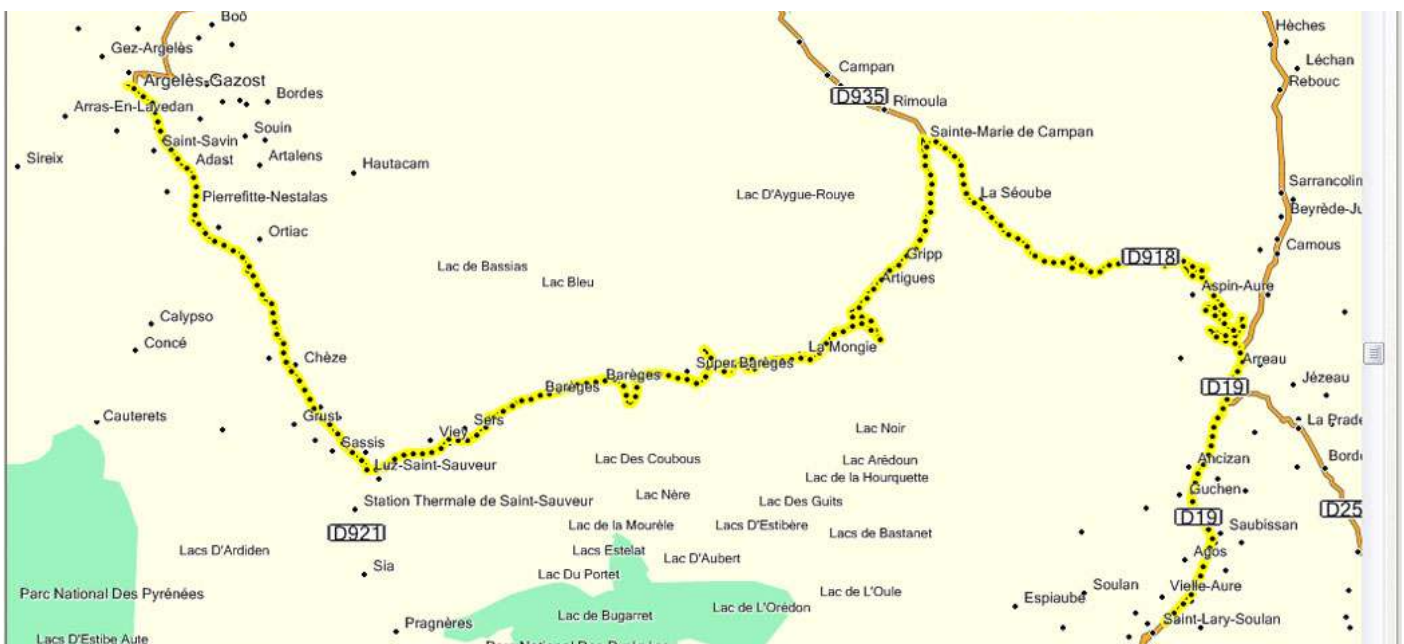
For at undgå "forretten" en 13 km lang opstigning og herefter nedkørsel før bjerget, var vi 5 personer heriblandt HC og undertegnede der blev kørt om til bjerget, men men hvad skete, bussen kørte forkert, traileren punkterede og vi blev sat af 28 km fra opkørslen til Tourmelet. For at gøre det hele værre var der stigninger med 8% opkørsel. Man er på det tidspunkt godt øm over det hele og der skal ikke mange forkerte bemærkninger til før man tænder.

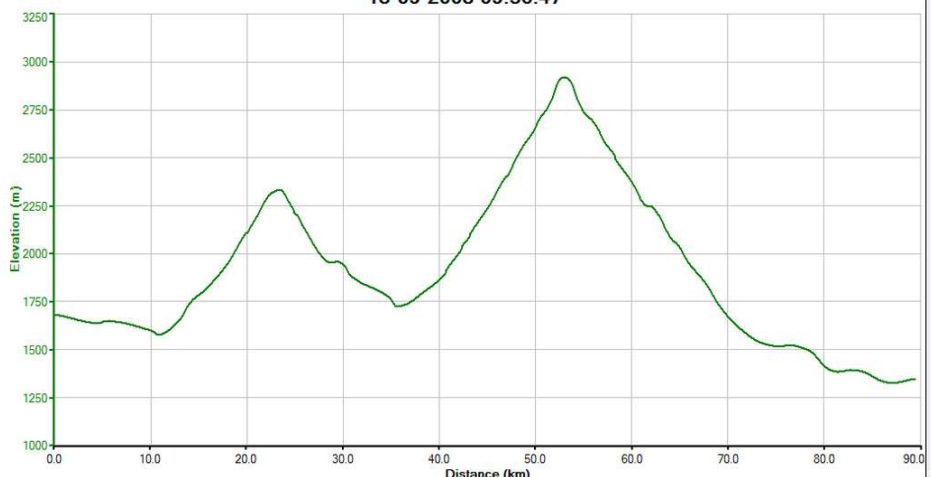
Den ene "en rigtig sjællænder" bad os om at ligge forrest og trække til Tourmelet, idet han mente at vi havde bedre ben end ham. Hvad skete- da vi nåede opstigningen til Tourmelet stak han af og ventede ikke på os. Heldigvis var han punkteret nogle km fremme, tilfældigvis stoppede ingen op og hjalp ham med at få skiftet dæk. Det regnede nu (det eneste regnvejr under turen) men det ænsede vi ikke på det tidspunkt, vi skulle bare til toppen HC og undertegnede fulgtes af det meste af stigningen på de 17 km. til toppen.

Den første kører der i tidernes morgen besteg bjerget kaldte ledelsen "mordere".

Nedkørsel til hygge, bad en kold øl og et dejligt måltid, hvor er dagen dog dejlig.

18-09-2008 09:36:47

DAG 6

19. september

80 km. og 1525 højdemeter ventede forude (barnemad).

Det blev alligevel en brat start med en 20 km. stigning med gennemsnit på 10% stigning.

Vi skulle herefter bestige det legendariske Tour de France bjerg Col d' Aubisque,

Der er en meget flot udsigt, ligeledes passerer vi store fåreflokke, løsgående heste og geder. Man skal ikke kigge udover kanten, idet der er mange hundrede meter med frit fald ned.

Da vi mangler 1 km. før toppen siger HC at vi skal tænke på noget godt, for at få flere kræfter.

Tænk på konen derhjemme siger han, efter 100 meters kørsel udbryder han, nej det hjælper ikke, for nu tænker på om hun ligger med en anden derhjemme.

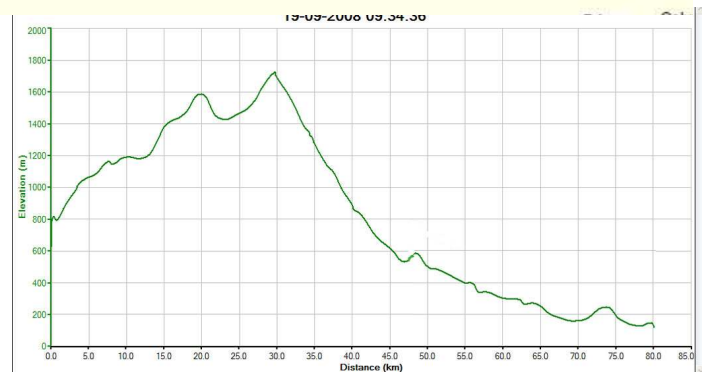
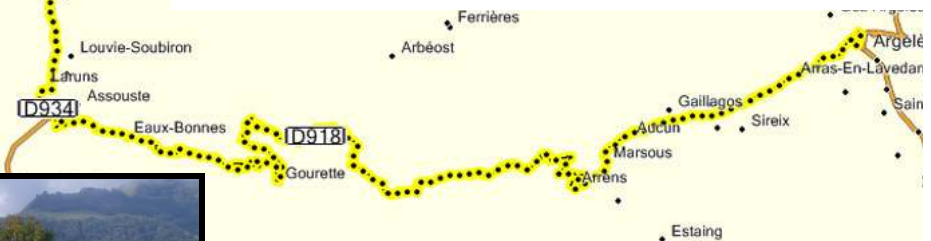

Nedkørslen var i gennem skyerne, tæt tåge og vi skulle være 100 % koncentreret hele tiden.

Vi gjorde holdt undervejs ned og H,C, havde "selvfølgelig" ikke handsker med, så han varmede fingrene på hjulet der var ekstremt varmt på grund af nedbremsningerne nedad"

Hjem til bierstunde, varmt bad og hygge, det er hele dagen værd.

Men aftenen bød på adskillige våde varer, vi tænkte ikke så meget på den sidste dag der endnu lå forude. KI gik på et tidspunkt rundt med bowlerhat og tog sig af den spillende violinist og ville gerne have sunget et solonummer.

DAG 7

20. september

Turens sidste etape med 140 km 1600 højdemeter

Turen består af mange små stigninger.

Det er ikke en ren hygge tur til Bayonne, men man kan mærke at alle er ved godt mod og der blev fladere og fladere jo længere vi nærmer os kystbyen.

Vi får melding om at hold 1 (profferne er i krise) og vi ankommer ½ time før til Bayonne. Da alle 3 hold er ankommet- køres der med eskorte gennem Bayonne ud til Atlanterhavet. Der bliver skålet i champagne og alle i god stemning. **Vi har gjort det igen.**

Hvilken oplevelse.

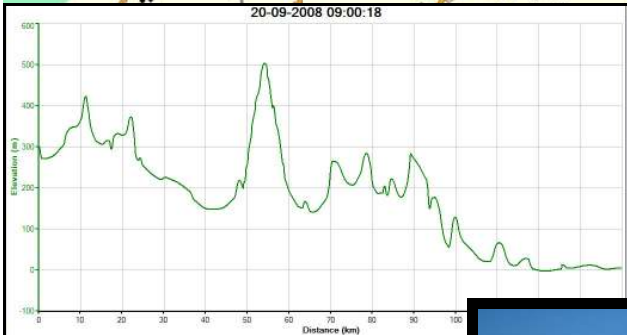
Aftenen bliver fejret i byen på de forskellige værtshuse. Igen blev der serveret god mad og dejlig vin.

Det viser sig at de lyserøde er godt kendt i Danmark, selv Københavnerne har respekt for os.

Men vi må erkende der var mange gode ryttere med denne gang, og der var til sidst ingen af ACKs ryttere der kørte på hold 1 eller 2. Jeg håber andre også må få den oplevelse som vi har haft.

Men jeg tager ikke af sted igen uden at vægten er mindst 5 kg. mindre, det er en væsentlig ting under et så ekstremt hård løb.

Tak til alle ACKere for et godt sammenhold, det er et sammenhold og hold ånd som er guld værd.

Coast to Coast 2008

770 km -12.300 højdemeter